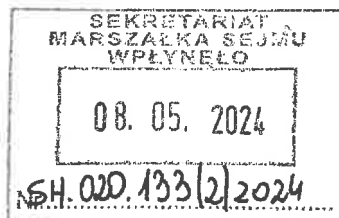

Warszawa, 8 maja 2024 r.
KL/262/70/JS/2024

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu

**Stanowisko Konfederacji Lewiatan ws. projektu ustawy
o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe
oraz o bonie energetycznym (druk 346).**

Szanowny Panie Marszałku,

Konfederacja Lewiatan, jako niezależna ogólnopolska organizacja pracodawców z głębokim niepokojem przyjmuje treść rządowego projektu ustawy *o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym* (druk 346).

W pierwszej kolejności **wskazujemy na niezgodność z prawem Unii Europejskiej założeń przepisów prawnych regulujących ceny energii elektrycznej po 30 czerwca 2024 r.**, które zostały zawarte w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów w dniu 16 kwietnia. W szczególności wskazujemy na powyższą niezgodność założeń dotyczących tzw. cen maksymalnych, które miałyby znaleźć się w treści zapisów proponowanych w projekcie

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE potwierdziła zakaz stosowania cen maksymalnych w sprzedaży energii elektrycznej do konsumentów i mikroprzedsiębiorstw. W związku z powyższym, **wprowadzenie mechanizmu cen maksymalnych po dniu 30 czerwca 2024 r. jest niezgodne z prawem Unii Europejskiej, które zostało zaimplementowane do polskiego porządku prawnego w drodze Ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo**

member of

BUSINESS OECD

member of

BUSINESSEUROPE

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

ul. Senacka 100-101, 00-950 Warszawa

D:

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1681), opublikowanej w Dzienniku Ustaw w dniu 23 sierpnia 2023 r.

Konfederacja Lewiatan wskazuje, że wszelkie umowy sprzedaży energii elektrycznej zawierane są przez konsumentów w Polsce na podstawie woli stron i obowiązujących przepisów. **Prawna możliwość interwencji w treść tych umów - w szczególności w zakresie cen sprzedaży energii elektrycznej - wygasła najpóźniej z końcem 2023 roku wraz z wygaśnięciem Rozporządzenia Rady (UE) 2022/1854 w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii.**

W związku z powyższym, wskazujemy jednoznacznie na **brak jakiegokolwiek europejskiej podstawy prawnej do powyższej interwencji**. Dodatkowym kosztem takiej interwencji – poza karami finansowymi, jakie może nałożyć na Polskę Europejski Trybunał Sprawiedliwości – jest konieczność zapłacenia odszkodowań w zakresie całości poniesionych kosztów przez sprzedawców, którzy zostaliby objęci zapisami regulacji o maksymalnej cenie sprzedaży energii elektrycznej.

Ponadto, Konfederacja Lewiatan wskazuje na aspekt **potencjalnego nierównego traktowania konsumentów**, którzy są stronami umów sprzedaży energii elektrycznej. Od sierpnia 2024 r. konsumenci będą mieli możliwość zawarcia umowy sprzedaży energii z tzw. ceną dynamiczną, która oznacza, że będą ponosili w całości ryzyko rynkowe zmiany ceny sprzedaży energii elektrycznej. W tym samym czasie na rynku funkcjonowałyby również konsumenci z tej samej grupy odbiorców (gospodarstwa domowe), którzy objęci byłiby ochroną w formie cen maksymalnych.

Konfederacja Lewiatan wskazuje, że uchwalanie proponowanych przez polski Rząd przepisów krajowych niezgodnych z prawem UE pociąga za sobą **ryzyko wszczęcia postępowania przeciwko Polsce przez Komisję Europejską i nałożenia stosownych kar finansowych**. Takie działanie jest zaprzeczeniem deklarowanego przez obecny Rząd od początku jego funkcjonowania uspołnienia polskich przepisów z regulacjami UE.

Konfederacja Lewiatan wyraża głęboki niepokój związany z faktem **braku konsultacji publicznych przedmiotowego projektu** (numer w wykazie UD44). Brak konsultacji publicznych jest zaprzeczeniem wielokrotnych zapowiedzi Pani Ministerki Klimatu i Środowiska oraz przedstawicieli Rządu o woli prowadzenia otwartego dialogu ze wszystkimi interesariuszami.

Jednocześnie, przekazujemy w załączeniu szczegółowe uwagi do projektu, z uprzejmą prośbą o ich uwzględnienie na etapie prac parlamentarnych.

member of

BUSINESS OECD

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

W przypadku jakichkolwiek pytań dotyczących przedmiotowej kwestii, bardzo proszę o kontakt z p. Pauliną Grądzik, Ekspertką ds. Energetyki i Legislacji Departamentu Energii i Zmian Klimatu Konfederacji Lewiatan, e-mail: pgradzik@lewiatan.org; tel. kom. 660 425 981.

Z poważaniem

Maciej Witucki
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Otrzymują:

1. Pan Marek Suski, Przewodniczący Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych
2. Pani Paulina Hennig-Kłoska, Ministerka Klimatu i Środowiska

member of

BUSINESS & OECD

member of

BUSINESSEUROPE

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

Uwagi do projektu ustawy o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym (druk 346).

Lp.	Numer art., pkt projektu	Obecny zapis	Proponowana zmiana	Uzasadnienie
1	Art. 22 pkt 1'	<i>Propozycja nowego punktu</i>	<p>w art. 8 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:</p> <p>4. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 zawarło z odbiorcą uprawnionym umowę z gwarancją stałej ceny obejmującą cały albo część 2024 roku, w 2024 roku przepisów art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 nie stosuje się w okresie objętym umową z gwarancją stałej ceny.</p>	Brak wydłużenia obowiązywania art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 października 2022 r. do końca 2024 powoduje konieczność zastosowania ceny maksymalnej bez możliwości otrzymania rekompensaty.
2	Art. 22 pkt 2)	<p>2) w art. 10 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:</p> <p>„4) na 2024 r., w przypadku zatwierdzenia taryfy lub jej zmiany na podstawie art. 51a, w terminie do dnia 15 lipca 2024 r.</p> <p>5) na 2024 r., w przypadku niezatwierdzenia taryfy lub jej zmiany na podstawie art. 51a w terminie do dnia 15 lipca</p>	<p>2) w art. 10 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:</p> <p>„3) na okres od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. w terminie do dnia 10 stycznia 2024 r.</p> <p>4) na okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r., w przypadku zatwierdzenia taryfy lub jej zmiany na podstawie art. 51a, w terminie do dnia 15 lipca 2024 r., stosowaną w odniesieniu do okresu od dnia opublikowania;</p>	W związku z projektowaną zmianą przepisu poprzez dodanie dwóch punktów, dających Prezesowi URE podstawę do opublikowania średnich cen na 2024 rok może powstać wątpliwość do jakiej ceny odsyłają przepisy ustawy z 7 października 2022 jak i z 22 października 2022 w przypadku w jakim odesłanie prowadzi jedynie do art. 10 ust. 1. W związku z tym rekomenduje się doprecyzowanie jaka cena opublikowana będzie na jaki okres roku 2024.

		2024 r., wynoszące 80% średnich cen energii elektrycznej opublikowanych zgodnie z pkt 3, w terminie do dnia 16 lipca 2024 r. z okresem obowiązywania do dnia opublikowania cen, o których mowa w pkt 4.”;	5)na okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r., w przypadku niezatwierdzenia taryfy lub jej zmiany na podstawie art. 51a w terminie do dnia 15 lipca 2024 r., wynoszące 80% średnich cen energii elektrycznej opublikowanych zgodnie z pkt 3, w terminie do dnia 16 lipca 2024 r. z okresem obowiązywania od dnia ich opublikowania do dnia opublikowania cen, o których mowa w pkt 4.”;	
3	Art. 22 pkt 2’	<i>Propozycja nowego punktu</i>	po art. 12a dodaje się art. 12b w brzmieniu: „art. 12b. 1. Podmiotom uprawnionym przysługuje rekompensata z tytułu stosowania w rozliczeniach za 2023 rok z odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym obniżenia kwoty należności, o którym mowa w §50b przepisów wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. 2. Rekompensata przysługuje w wysokości równej kwocie zastosowanego obniżenia. 3. Do rekompensaty, o której mowa w ust. 1 przepisy art. 17-26 ustawy stosuje się odpowiednio.”	Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z 9 września 2023 r., zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną wprowadziło obniżki należności w 2023 roku dla odbiorców gospodarstwach domowych. W rozporządzeniu nie uregulowano źródła finansowania tej obniżki, dlatego proponuje się wprowadzenie rekompensat z tego tytułu.
4	Art. 22 pkt 9 w zakresie dodawane go art. 51a ust. 3	Art. 51a. 3. W przypadku gdy mimo wezwania przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, nie złoży wniosków, o których mowa w ust. 1, lub nie uzupełni tych wniosków w terminie lub	Art. 51a. 3. W przypadku gdy mimo wezwania przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, nie złoży wniosków, o których mowa w ust. 1, lub nie uzupełni tych wniosków w terminie lub uzupełnione wnioski nadal zawierają braki formalne lub merytoryczne uniemożliwiające zatwierdzenie taryfy albo	Projektowany przepis przewiduje ponadto, że w przypadku niezłożenia przez sprzedawcę wniosku o zatwierdzenie taryfy mimo wezwania zarządca rozliczeń wstrzymuje wypłatę rekompensat. Rekomenduje się aby sankcja ta była ograniczona jedynie do rekompensat za okres którego dotyczyć ma taryfa, o której zatwierdzenie sprzedawca nie wniósł. W

		<p>uzupełnione wnioski nadal zawierają braki formalne lub merytoryczne uniemożliwiające zatwierdzenie taryfy albo zmiany taryfy zgodnie z art. 44–45a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 46 ust. 3 i 4 tej ustawy, zarządca rozliczeń wstrzymuje wypłatę rekompensat po otrzymaniu informacji o tym fakcie od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.</p>	<p>zmiany taryfy zgodnie z art. 44–45a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 46 ust. 3 i 4 tej ustawy, zarządca rozliczeń wstrzymuje wypłatę rekompensat należnych podmiotowi uprawnionemu za okres objęty wnioskami, o których mowa w ust. 1 po otrzymaniu informacji o tym fakcie od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.</p>	<p>przeciwnym razie kara w postaci wstrzymania wypłaty rekompensat wywrze skutek za okres, w którym sprzedawca nie dopuścił się naruszenia obowiązku wprowadzonego projektowanym art. 51a. Rekomenduje się także wykreślenie braków merytorycznych wniosku jako będących podstawą do wstrzymania wypłaty rekompensat. Pojęcie braków merytorycznych nie jest znane ustawie prawo energetyczne, jest to zatem pojęcie generalne o szerokim zakresie swobody interpretacyjnej. Jednocześnie zaś przepis nie przewiduje w jakiej formie miałyby następować ustalenie przez Prezesa URE istnienia braków merytorycznych, a w rezultacie nie przewiduje jaka byłaby ścieżka weryfikacji sądowo-administracyjnej takiego ustalenia. Dla zastosowania daleko konsekwencji w postaci wstrzymania wypłaty rekompensat przepis nie wymaga ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy. Powyższe wskazuje, że proponowany mechanizm jest niezgodny z zasadami postępowania administracyjnego.</p>
--	--	---	--	--

5	Art. 22 pkt 9 w zakresie dodawane go art. 51a ust. 4	4. Przedsiębiorstwo energetyczne wprowadza do stosowania taryfę, o której mowa w ust. 1, od dnia 1 lipca 2024 r., a w przypadku nieopublikowania decyzji zatwierdzającej taryfę do dnia 30 czerwca 2024 r. – niezwłocznie z dniem następującym po dniu opublikowania tej decyzji.”;	4. Przedsiębiorstwo energetyczne wprowadza do stosowania taryfę, o której mowa w ust. 1, od dnia 1 lipca 2024 r., a w przypadku nieopublikowania decyzji zatwierdzającej taryfę do dnia 30 czerwca 2024 r. – niezwłocznie w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia z dniem następującym po dniu opublikowania tej decyzji.”;	Nie jest praktycznie możliwe wprowadzenie do stosowania taryfy z dniem następującym po dniu jej ogłoszenia w Biuletynie URE, w szczególności, że sprzedawca nie ma wpływu na to kiedy ta publikacja nastąpi. Dla wprowadzenia taryfy wymagane jest podjęcie po stronie sprzedawcy określonych działań, o charakterze formalnym i organizacyjnym. Nie jest możliwe wykonanie tego w mniej niż dobę. W związku z tym rekomenduje się wprowadzenie maksymalnie 7 dniowego terminu na wprowadzenie taryfy do stosowania.
6	Art. 23 pkt 2 lit. a) tiret drugie	– po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) art. 2 pkt 2 lit. b-f wynoszącą 693 zł/MWh w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.”,	<i>wykreślenie</i> „3) art. 2 pkt 2 lit. b-f wynoszącą 693 zł/MWh w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.”,	Rekomenduje się wykreślenie przepisu. Budzi on zasadnicze wątpliwości co do zgodności z prawem UE. 1. Regulowanie cen energii dla grupy odbiorców, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b – f budzi wątpliwości co do zgodności z art. 5 ust. 1 oraz ust. 4 – 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)

				<p>2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE (Dz. U. UE. L. z 2019 r. Nr 158, str. 125 z późn. zm.). Przywołane przepisy przesądzają, że zasadą jest przysługująca dostawcom swoboda w ustalaniu ceny, obowiązkiem państw członkowskich jest podejmowanie odpowiednich działań w celu zapewnienia skutecznej konkurencji między dostawcami natomiast interwencje publiczne państwa członkowskie mogą stosować w okresie przejściowym służącym wprowadzeniu skutecznej konkurencji między dostawcami w odniesieniu do umów na dostawę energii elektrycznej, a także aby osiągnąć w pełni skuteczne ustalanie cen detalicznych energii elektrycznej na zasadach rynkowych zgodnie z ust. 1. Interwencje takie muszą spełniać kryteria określone w dyrektywie. Ponadto zaś, interwencje takie nie są przewidziane dla grupy małych i średnich przedsiębiorstw. Podstawę do interwencji cenowej dawało nadzwyczajne Rozporządzenie Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii (Dz. U. UE. L. z 2022 r. poz. 261), które było stosowane do 31 grudnia 2023 r., nie zostało jednak przedłużone na rok 2024. Proponowane w projekcie ustawy rozwiązanie dotyczące objęcia ceną</p>
--	--	--	--	---

				<p>maksymalną przedsiębiorców budzi wobec powyższego wątpliwości, w obecnych warunkach rynkowych, co do jego zgodności z ww. kryteriami dopuszczalności interwencji publicznych w ceny energii elektrycznej.</p> <p>2. Utrzymanie stosowania ceny maksymalnej dla odbiorców uprawnionych będących mikro-, małym- lub średnim przedsiębiorcą (odbiorcy uprawnieni, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b-c), stanowi interwencję ze środków publicznych w unijny rynek wewnętrzny, a w rezultacie stanowi pomoc publiczną. Konsekwencją powyższego jest, uwzględniona w projektowanych zmianach przepisów, nowelizacja definicji odbiorcy uprawnionego – w taki sposób, aby była tożsama z przepisami UE regulującymi kwestie pomocy publicznej. Wprowadzenie przedmiotowej zmiany zakresu podmiotowego odbiorców uprawnionych nie jest rozwiązaniem możliwym do skutecznego zaimplementowania w praktyce i generującym niewspółmierne obciążenia po stronie odbiorców oraz podmiotów uprawnionych. Zmiana zakresu podmiotowego odbiorców uprawnionych skutkuje koniecznością ponownej weryfikacji statusu wszystkich odbiorców, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b-c. Nakłada także na odbiorców uprawnionych obowiązek weryfikacji ich statusu w oparciu</p>
--	--	--	--	--

			<p>o przepisy UE, co operacyjnie jest zadaniem złożonym, zaś błędna kwalifikacja może mieć daleko idące konsekwencje w postaci konieczności zwrotu uzyskanej pomocy publicznej. Nakładać będzie także na odbiorców uprawnionych obowiązek uwzględniania uzyskanej pomocy publicznej z tytułu cen energii elektrycznej w przypadku chęci udziału i kalkulacji odpowiednich progów dla innych programów pomocowych. Odbiorcy mogą nie być świadomi powyższych konsekwencji zmian postulowanych w ustawie, w szczególności że z cen maksymalnych energii elektrycznej korzystają już od grudnia 2022 roku i to bez konieczności realizowania dodatkowych obowiązków z obszaru pomocy publicznej.</p> <p>3. W projektowanym brzmieniu przepisów wartością pomocy publicznej jest równowartość łącznej kwoty rekompensat z tytułu stosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z danym przedsiębiorcą, pobranej przez podmiot uprawniony za okres od 1 lipca 2024 r. do 31 grudnia 2024 roku. Określona w projekcie wartość pomocy publicznej nie odpowiada jednak wartości faktycznie udzielanej odbiorcy uprawnionemu pomocy w związku ze stosowaniem w rozliczeniach ceny maksymalnej energii elektrycznej. Jest tak dlatego, że rekompensaty dla podmiotów uprawnionych przyznawane na podstawie</p>
--	--	--	--

				<p>ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych... nie odpowiadają całkowitej wartości pomocy udzielonej odbiorcy, tj. nie odpowiadają różnicy pomiędzy wierzytelnością, która byłaby należna z tytułu umowy sprzedaży energii elektrycznej gdyby określona ww. ustawą pomoc publiczna nie została przyznana a stosowaną w rozliczeniach ceną maksymalną energii elektrycznej. Z tego względu projektowane przepisy pozostają w sprzeczności z przepisami prawa UE dotyczącymi pomocy publicznej.</p> <p>Ewentualną spójność pomiędzy wartością rekompensat z tytułu stosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z danym przedsiębiorcą, pobranych przez podmiot uprawniony a wartością pomocy publicznej udzielonej takiemu przedsiębiorcy można byłoby uzyskać wprowadzając rekompensatę odpowiadającą różnicy pomiędzy ceną określoną w umowie a ceną maksymalną, tj:</p> <p><i>Podmiotowi uprawnionemu stosującemu cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 3, przysługuje rekompensata w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej dostarczonej do odbiorców, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 3, w okresie od dnia 1</i></p>
--	--	--	--	---

				<p><i>lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. i różnicy między ceną wynikającą z umowy z odbiorcą uprawnionym a ceną maksymalną dla każdego punktu poboru energii.</i></p> <p>4. Kategorie odbiorców uprawnionych objęte art. 2 pkt 2 lit. d – f są niejednolite, w tym w szczególności co do ich statusu na gruncie prawa konkurencji i mogą jednocześnie wypełniać przesłanki uznania ich za przedsiębiorców. W konsekwencji wszelkie regulacje dotyczące dopuszczalności interwencji w ceny energii elektrycznej oraz traktowania stosowanej w rozliczeniach ceny maksymalnej energii elektrycznej jako pomocy publicznej powinny odnosić się jednolicie także do tych grup odbiorców uprawnionych. W rezultacie, odnosząc powyższe uwagi, także do tej grupy odbiorców uprawnionych, postuluje się rezygnację z przedłużania obowiązku stosowania w rozliczeniach z nimi ceny maksymalnej energii elektrycznej.</p>
7	Art. 23 pkt 4 lit. g)	w ust. 6 wyrazy „art. 3 ust. 1 pkt 2” zastępuje się wyrazami „art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3”	g) ust. 6 otrzymuje brzmienie: <p>„6. Podmiotom uprawnionym stosującym cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3, w odniesieniu do:</p> <p>1) rozliczeń prowadzonych na podstawie umów zawartych,</p>	Postuluje się utrzymanie mechanizmu rekompensat na zasadach uwzględniających, że rekompensaty na podstawie art. 8 ust. 6 powinny przysługiwać w przypadkach określenia ceny i za okresy dostaw, co do których w momencie określenia ceny w umowie z odbiorcą uprawnionym, podmiot uprawniony wiedział lub mógł przewidywać

			<p>zmienionych lub których cena została określona zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3, w okresie od dnia 15 października 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r., w zakresie dostaw realizowanych od dnia 15 października 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.; oraz</p> <p>2) rozliczeń prowadzonych na podstawie umów zawartych, zmienionych lub których cena została określona zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3, w okresie od dnia 28 listopada 2023 r. do dnia 18 kwietnia 2024 r., w zakresie dostaw realizowanych od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r.; oraz</p> <p>3) rozliczeń prowadzonych na podstawie umów zawartych, zmienionych lub których cena została określona zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3, po dniu 19 kwietnia 2024 r., w zakresie dostaw realizowanych od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.;</p> <p>rekompensata przysługuje w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej zużytej w danym miesiącu i różnicy między ceną referencyjną miesięczną a ceną maksymalną dla każdego punktu poboru energii.”</p>	<p>jaki w danym okresie będzie zakres ingerencji regulacyjnej w ceny energii elektrycznej oraz stosowana cena maksymalna. W pozostałych przypadkach, tj. określenia ceny i za okresy dostaw, co do których w momencie określenia ceny w umowie z odbiorcą uprawnionym, podmiot uprawniony nie wiedział ani nie mógł przewidywać jaki w danym okresie będzie zakres ingerencji regulacyjnej w ceny energii elektrycznej oraz stosowana cena maksymalna – rekompensata powinna przysługiwać na podstawie art. 8 ust. 9 tj. w zakresie referencyjnym ceny umownej.</p>
--	--	--	--	---

8	Art. 23 pkt 4 lit. h)	w ust. 8 i 9 wyrazy „30 czerwca 2024” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2024”;	h) w ust. 8 i 9 wyrazy „30 czerwca 2024” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2024”;	Proponuje się zmianę brzmienia ust. 9 w dodanym art. 23 pkt 4 lit. i).
9	Art. 23 pkt 4 lit. i)	<i>Propozycja nowego punktu</i>	<p>i) ust. 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9. Podmiotowi uprawnionemu stosującemu cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 2, w odniesieniu do:</p> <p>1) rozliczeń prowadzonych na podstawie umów zawartych, zmienionych lub których cena została określona zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3, w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia 14 października 2022 r., w zakresie dostaw energii elektrycznej zrealizowanych od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2023 r., oraz</p> <p>2) rozliczeń prowadzonych na podstawie umów zawartych, zmienionych lub których cena została określona zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3 w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia 27 listopada 2023 r., w zakresie dostaw realizowanych od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r., oraz</p> <p>3) rozliczeń prowadzonych na podstawie umów zawartych, zmienionych lub których cena została określona zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3 do dnia 18 kwietnia 2024 r., w zakresie dostaw realizowanych od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.,</p>	Wobec postulowanego w projekcie przedłużenia obowiązku stosowania ceny maksymalnej, zasadne jest przedłużenie podstawy do ubiegania się o rekompensatę miesięczną w przypadku umów, które nie były zmieniane po terminie, w którym podmiot uprawniony dowiedział się lub mógł przewidywać jaki w danym okresie będzie zakres ingerencji regulacyjnej w ceny energii elektrycznej oraz stosowana cena maksymalna.

			<p>przysługuje rekompensata w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej zużytej w danym miesiącu i różnicy między ceną energii elektrycznej wynikającą z umowy z odbiorcą uprawnionym, zwaną dalej "ceną umowną", w zakresie ograniczonym do sumy składowych ceny umownej, o których mowa w ust. 10, zwanym dalej "zakresem referencyjnym ceny umownej", a ceną maksymalną.</p>	
--	--	--	--	--

KL/262/70/JS/2024